

KARTA PRZEDMIOTU PROGRAMOWEGO

Instytucja	WYŻSZA INŻYNIERSKA SZKOŁA BEZPIECZEŃSTWA I ORGANIZACJI PRACY W RADOMIU					
Jednostka prowadząca	Wydział Budownictwa i Bezpieczeństwa Pracy					
Kierunek studiów	Bezpieczeństwo i higiena pracy					
Nazwa przedmiotu	Komunikacja interpersonalna					
Kod przedmiotu	Bhp/KI					
Moduł	Kształcenie w zakresie przedmiotów ogólnouczelnianych-do wyboru					
Nazwa specjalności (jeśli dotyczy)						
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia					
Profil kształcenia	Praktyczny					
Forma studiów	Studia niestacjonarne					
Język wykładowy	Polski					
Typ przedmiotu	Obligatoryjny					
Wskazany semestr kształcenia	Drugi-trzeci					
Całkowita liczba punktów ECTS	2					
Forma prowadzenia zajęć	Wykład	Ćwiczenia audytoryjne	Laboratorium	Projekt	Ćwiczenia terenowe	
Forma zaliczenia	Zal. na ocenę	Zal. na ocenę	-	-	-	
Liczba godzin	ST	30	15	15	-	-
	NST	20	10	10	-	-
Kierownik przedmiotu						
Prowadzący zajęcia						

Wymagania wstępne / przedmioty wprowadzające
Podstawowa wiedza na poziomie szkoły średniej w zakresie matematyki i wiedzy o społeczeństwie.
Cele kształcenia w zakresie przedmiotu
Nabywanie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu finansów, w tym finansów publicznych, bankowości i rynków finansowych, funduszy inwestycyjnych, giełdy papierów wartościowych oraz funduszy emerytalnych.
Nabywanie umiejętności wykorzystywania podstawowej wiedzy teoretycznej z zakresu współczesnych finansów w praktyce działalności gospodarczej, w tym w szczególności związanej z podejmowanymi działaniami w zakresie bezpieczeństwa pracy.

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY				
Lp.	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent zna i rozumie:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
W1.	podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji,	K_W02	P6U_W	P6S_WK
W2.	podstawowe kanały komunikacyjne,	K_W02	P6U_W	P6S_WK
W3.	źródła nieporozumień i konfliktów w komunikacji.	K_W02	P6U_W	P6S_WK
Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent potrafi:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
U1.	określić optymalny sposób komunikacji,	K_U08	P6U_U	P6S_UW
U2.	zidentyfikować bariery w komunikacji,	K_U08	P6U_U	P6S_UW
U3.	zinterpretować różne sygnały i komunikaty społeczne, posługiwać się komunikacją niewerbalną.	K_U08	P6U_U	P6S_UW
Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent jest gotów:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
K1.	współpracować w grupie, przyjmując różne role,	K_K04	P6U_K	P6S_KR
K2.	rozumieć społeczną rolę inżyniera oraz brać udział w przekazywaniu społeczeństwu wiarygodnych informacji i opinii.	K_K07 K_K08	P6U_K P6U_K	P6S_KO P6S_KO P6S_KR

Treści kształcenia

Wykłady

Człowiek - istota społeczna. Główne teorie komunikacji interpersonalnej. Biopsychiczne i fizyczne struktury warunkujące komunikację społeczną. Komunikacja werbalna i pozawerbalna. Rodzaje sytuacji komunikacyjnych i zasady komunikowania interpersonalnego. Rodzaje komunikatów interpersonalnych - nastawienie „Ja”, „Ty”. Umiejętności interpersonalne i ich doskonalenie. Asertywność, konflikt ról, umiejętność słuchania, komunikacja jednostronna i dwustronna. Bariery komunikacyjne i ich przewyżczanie. Znaczenie komunikacji społecznej w organizacji dla funkcjonowania służb BHP.

Ćwiczenia

Obserwacja zachowań werbalnych i niewerbalnych. Doświadczenie uważnego słuchania. Rozpoznawanie barier w komunikacji werbalnej. Przeszkody w komunikacji i ich eliminowanie. Przekazywanie i przyjmowanie krytyki. Zasady komunikowania się. Autorefleksja i samoocena dotycząca zachowań interpersonalnych. Zachowania asertywne. Analiza sytuacji konfliktowych i sposoby ich rozwiązywania. Analiza konfliktu techniką „trójkąta”, bez porażek lub dwóch zwycięzców.

Prowadzenie negocjacji.

**Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się
w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych**

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY	
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_W02	Ocena aktywności na zajęciach, weryfikacja przyswojonej wiedzy na podst. wykładów, znajomości przepisów i literatury przedmiotu, konsultacje indywidualne, ocena pracy ćwiczeniowej (np.: „Przeanalizować sytuację konfliktową i zaproponować sposób jej rozwiązania”).
Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI	
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_U08	Ocena aktywności na ćwiczeniach audytoryjnych, ocena pracy ćwiczeniowej (np.: „Przeanalizować sytuację konfliktową i zaproponować sposób jej rozwiązania”).
Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH	
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_K04 K_K07 K_K08	Ocena zaangażowania na ćwiczeniach audytoryjnych, współpracy pomiędzy studentami w trakcie realizacji ćwiczeń .

Kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się			
Efekt uczenia się	Na ocenę 3 student:	Na ocenę 4 student:	Na ocenę 5 student:
W1.	Zna i rozróżnia pojęcia dotyczące komunikacji	Definiuje pojęcia dotyczące komunikacji	Wyjaśnia różnice pomiędzy poszczególnymi pojęciami, zagadnieniami z zakresu komunikacji
W2.	Rozróżnia pojęcia dotyczące podstawowych kanałów komunikacji	Definiuje podstawowe kanały komunikacji	Wyjaśnia różnice pomiędzy poszczególnymi metodami komunikacji
W3.	Rozróżnia pojęcia dotyczące konfliktów	Określa zasady unikania konfliktów	Wyjaśnia zasady rozwiązywania konfliktów
U1.	Potrafi ustalić sposób komunikacji	Potrafi ustalić poprawny sposób komunikacji	Potrafi opracować optymalny sposób komunikacji do określonych warunków
U2.	Potrafi zdefiniować bariery w komunikacji	Potrafi zinterpretować poszczególne bariery w komunikacji	Potrafi opracować sposoby pokonania poszczególnych barier w

			komunikacji
U3.	Potrafi wyjaśnić istotę komunikacji	Potrafi zinterpretować różne sygnały w komunikacji	Potrafi wyjaśnić różnice pomiędzy poszczególnymi komunikatami i sygnałami

Zestawienie zbiorcze form osiągnięcia efektów uczenia się							
Efekt uczenia się	Wykład W	Ćwiczenia CW	Seminarium S	Projekt P	Ćwiczenia terenowe CT	Laboratorium L	Praca dyplomowa PD
W1.	X						
W2.	X						
W3.	X						
U1.		X					
U2.		X					
U3.		X					
K1.		X					
K2.	X	X					

Stosowane metody dydaktyczne i pomoce naukowe
Wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, ćwiczenia wykorzystujące komunikację werbalną i niewerbalną.

Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)	Obciążenie studenta studiów (h)	
	stacjonarnych	niestacjonarnych
Formy nakładu pracy studenta		
1) Udział w zajęciach teoretycznych (wykłady)	15	10
2) Udział w zajęciach praktycznych (ćwiczenia, konwersatorium, laboratorium)	15	10
3) Udział w konsultacjach	2	2
4) Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego (suma 1+2+3)	32	22
5) Praca własna studenta	18	28
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (h):	50	50
Suma punktów ECTS (zgodnie z planem studiów):	2	2

Łączny nakład pracy studenta

Liczba godzin dydaktycznych na studiach		Praca własna studenta
stacjonarnych	niestacjonarnych	
6	9	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń seminaryjnych i ich zaliczenia: przyswajanie notatek z wykładów, opracowanie prac ćwiczeniowych.
6	9	Samodzielne przygotowanie się i udział w kolokwium/zaliczeniu przedmiotu.

6	10	Samodzielne studiowanie literatury
---	----	------------------------------------

Literatura obowiązkowa

1. Głodowski W.: Komunikowanie interpersonalne. Wyd. ITE, Radom 2006.2. Necki Z.: Komunikacja międzyludzka. Wyd. Profesjonalna Szkoła Biznesu, Kraków 1996.3. Johnson D.W.: Umiejętności interpersonalne i samorealizacja. Wyd. Polskie Towarzystwo Psychologiczne, Warszawa 1995.

Literatura uzupełniająca

1. Powell T. i J.: Panowanie nad umysłem. Metody doktora Silvy. Wyd. Medium, Warszawa 1996.2. Włodarski Z., Hankała A.: Jestem człowiekiem i żyję wśród ludzi. Wyd. WSzIP, Warszawa 1992.